

ת"פ 63919/01/15 - מדינת ישראל נגד סאמר נופל

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 63919-01-15 מדינת ישראל נ' נופל

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאמר נופל

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי עובדות כתב האישום ביום 25.1.15 בסמוך לשעה 12:41 הסיע הנאשם ברכבו, מכיוון כביש 35 לכיוון מעבר תרקומיא תושב הרשות הפלסטינית שאין בידו אישור כניסה ושהייה בישראל על פי חוק וגבה ממנו תשלום של 10 ₪.

הסדר הטיעון

2. ביום 22.5.17 הציגו הצדדים הסדר לפיו יודה הנאשם בכתב אישום מתוקן יורשע ויפנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. עמדת המאשימה היא להפעלת המאסר המותנה ולא מאסר נוסף מעבר לכך, מאסר מותנה, הפעלת פסילה מותנית, הטלת פסילה הפעלת התחייבות, והטלת התחייבות נוספת וקנס. ההגנה תטען פתוח.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה

3. בתסקיר מיום 13.9.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם נשוי, אב לשישה ילדים, אשתו אינה עובדת, אשתו אינה אזרחית ישראל, דבר המקשה על ניהול חיי המשפחה. לדברי שירות המבחן הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, לדבריו התפתה לעשות טובה לשני צעירים אשר לדבריו בדק כי הם בעלי אישורים אשר בהמשך התבררו כמזויפים. שירות המבחן מציין כי הנאשם מגלה יציבות ואחריות מבחינה תעסוקתית ומשפחתית, ועורך מאמצים לשמור על אורח חיים נורמטיבי, ומאידך, מתקשה ללמוד מטעויות. שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר לתקופה קצרה שירוצה בעבודות שירות.

4. הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 13.3.18 מצא את הנאשם כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו טענה כי המתחם נע בין 1-6 חודשי מאסר וענישה נלווית. הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן ועתרה להטיל על הנאשם מאסר שאורכו כתקופת התנאי וענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם לקח אחריות מלאה, הפנתה לחלוף הזמן, הפנתה לכך שהנאשם עצמו היה קורבן לתקיפה לפני מספר חודשים ואושפז בבית חולים, הפנתה לנסיבותיו האישיות, למצבו המשפחתי והרפואי, לכך שזקוק לרישיונו כדי לסייע לאימו אותה מסייע לטיפול דיאליזה. לנאשם חובות בהוצל"פ.

7. הנאשם ביקש לומר דברים. לדבריו עובד על פי החוק, אך הנוסעים פנו אליו, בעודו עומד ברמזור אדום, לדבריו פתח את הדלת לשאול אם יש להם אישורים ואזר הרמזור התחלף והם עלו. לדבריו הציגו לו אישורים של נוסעים אחרים. אם היה יודע שאין להם אישור לא היה מסייע אותם. מבין שטעה שלא בדק את האישורים בעצמו. לדבריו מוכן לבצע עבודות שירות אך צריך לפרנס את ילדיו. לדבריו זקוק לרישיונו כדי לטפל באימו ובילדיו התאומים. לדבריו אין לו מקום עבודה מסודר. לדבריו הפקיד סך של 8000 ₪ ומבקש שסכום זה ילקח במקום פסילת רישיונו.

דין

מתחם העונש ההולם

8. **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ' מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).

9. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבות תיק זה אינה ברף הגבוה.

10. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי יחיד, ההסעה נעשתה בתוך תחומי מדינת ישראל אל עבר מחסום תרקומיא, ההסעה בוצעה בשכר. העבירה לא בוצעה בתחכום ואין אינדיקציה לתכנון מוקדם.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.04.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 9038/15 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.01.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (הנאשם ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.4.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעורים בבית המשפט העליון ובבית המשפט המחוזי נדחו.

רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.5.05), התקבלה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירוצו בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סרסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.8.15), התקבל ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ע"פ (י-ם) 2738/08 **מדינת ישראל נ' יוסף** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שוורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירון** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 **מדינת ישראל נ' ריא** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019/09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (רמ') 18086-03-10 **מדינת ישראל נ' אל עמורי** (הסעת שב"ח במונים שבבעלות הנאשם);

12. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטות, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

13. לא מצאתי כי נסיבות התיק שבפניי קיימת הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

גזירת עונשו של הנאשם

14. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

• זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו.

• לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירה (למעלה משלוש שנים).

• לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם. את היותו נשוי ואב ל-6 ילדים, את העובדה שאשתו אינה אזרחית המדינה, מצב המקשה על ניהול חיי המשפחה, את מצבו הרפואי בעקבות התקיפה שעבר, את מצבו הכלכלי הקשה.

• לקחתי בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן. את הערכת שירות המבחן כי הנאשם שומר על יציבות במישורי חיי השונים ומנסה לנהל אורח חיים נורמטיבי, ומאידך את לקיחת האחריות החלקית ואת הסיכון להישנות עבירות. לקחתי בחשבון את המלצת שירות המבחן.

• לקחתי בחשבון את שיקולי ההרתעה בגדרו של המתחם.

15. תלוי ועומד כנגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה בן 3 חודשים.

על-פי מצוות סעיף 56(א) לחוק העונשין, התשל"ז 1977, הארכת תקופת תנאי אפשרית "מטעמים שיירשמו... אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

ברע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל נקבע:

"שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה. עצם אורכו של עונש המאסר על תנאי שהוטל בגין הליך קודם אינו טעם מיוחד להארכתו, במיוחד כאשר הנאשם אינו מראה סימנים אמיתיים של הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית. הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל והארכת תקופת התנאי רק בשל היקפו של עונש המאסר על תנאי שיש להפעילו, אינה מתיישבת עם קו עונשי אפקטיבי וראוי בנסיבות מקרה זה."

ראו גם ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119, 127 (2005).

16. לא מצאתי כי בעניינו של הנאשם קיימת הצדקה להורות על הארכת התנאי. אף שירות המבחן לא מצא לנכון להמליץ כן.

עם זאת, לאור ההסדר שהוצג בין הצדדים ולאור עמדתה ההגונה של המאשימה, לא יוטל על הנאשם מאסר נוסף מעבר למאסר המותנה שיופעל.

17. אף לא מצאתי הצדקה להימנע מהפעלת הפסילה המותנית שתלויה ועומדת כנגד הנאשם, אך לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם התנאי שיופעל ירוצה בחופף לפסילה שתוטל בתיק זה.

עונשו של הנאשם

18. לאור כל האמור אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

א. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים כפי שהוטל על הנאשם בתיק 30940-02-13 בבית משפט השלום בקרית גת ביום 23.12.13

המאסר ירוצה בעבודות שירות במשקם בירושלים ברחוב האומן 1.

הנאשם יעסוק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 28.5.18 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום

להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי בן 3 חודשים וזאת לבל יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל במשך שלוש שנים מהיום.

ג. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים.

הפסילה בפועל תחל לא יאוחר מיום 1.6.18, ועל הנאשם להפקיד רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט השלום בקרית גת או באשקלון לא יאוחר משעה 13:00 באותו מועד.

מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרשיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מיום 1.6.18 אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

ד. מורה על הפעלת פסילה מותנית בת 6 חודשים כפי שהוטלה על הנאשם בתיק 30940-02-13 בבית משפט השלום בקרית גת ביום 23.12.13 וזאת לריצוי בחופף לפסילה שהוטלה בתיק זה.

למען הסר ספק על הנאשם לרצות בסך הכל 6 חודשי פסילה.

ה. פסילה מלהחזיק ומלקבל רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירות בניגוד לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.

ו. קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים חופפים ורצופים החל מיום 1.5.18.

ככל שקיים פיקדון בתיק, יקוזז הקנס מהפיקדון והיתרה תושב לנאשם ככל שאין עיקולים על הפיקדון.

ז. הנאשם יחתום עוד היום על התחייבות בסך 3000 ₪ להימנע מביצוע עבירה על חוק הכניסה לישראל שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ח. לאור העובדה שלא הוגשה ההתחייבות עליה חוייב הנאשם לחתום במסגרת תיק 30940-02-13 בבית משפט השלום בקרית גת ביום 23.12.13, לא הוריתי על חילוטה.

ככל שיש מוצגים יושמדו בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור לבימ"ש המחוזי בבאר שבע תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ח, 21/03/2018 במעמד הנוכחים.